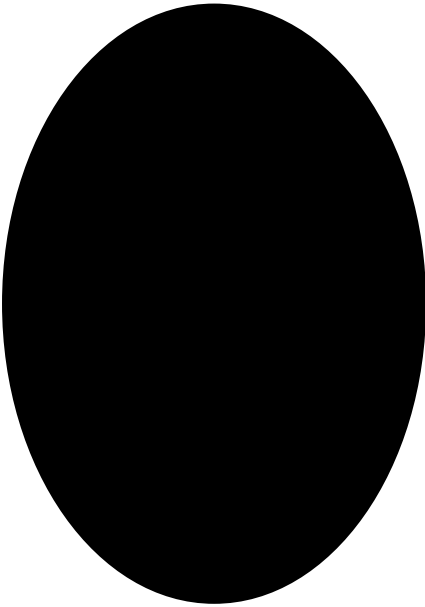

LEIHO ONDOAN INOIZ LEKURIK IZAN EZ GENUENOK

Posted on 26/04/2010 by Naider

Aste gutxi barru, "leiho ondoan lekurik izan ez dutenentzako afaria" izenburua jarri diogun lankide ohientzako afaria dut.

Duela urte batzuk denok lan egiten genuen aholkularitza negozioari eskainitako erakunde batean, espazioaren banaketa sistema bitxia zuena: zenbat eta garrantzitsuagoa zen langile baten postua, orduan eta urrunago zegoen atetik eta leihotik hurbilago zegoen. Aholkularitza-jarduerak fakturazio handia du, beraz, oso ohikoa zen norbait enpresara sartzea edo irtetea eta lankideen migrazio-mugimendua eragitea korridorearen alde batetik bestera dokumentu-kutxak, ordenagailuak eta aulkiak beren kokapen berrira eramaten zituzten.

Izan ere, egoera nahiko barregarria zen eta zuzendari nagusiaren bulegoan (goiko solairua, Jabi Salcedok eta Koldo Saratxagak euren liburuan deskribatutakoaren berdina) esaten zutenak ere baziren "[Success Was Confidence](#)") alarma entzungarri eta argi bat piztuko zen suhiltzaileen parke baten antzera, beheko solairuetako teknikari bat leihotik gertuegi esertzen zen bakoitzean, beraz, jaitsi eta azkar konpondu zezakeela kontu larri hau.

Migratzen ez ginenean libre genuen denbora proiektuak egiten pasatzen genuen. Jakina, informazio hierarkikoaren banaketa zorrotz errespetatuz. "Elefante zuriaren fabula" ipuinean bezala, kudeatzaileak elefante osoa ikusten zuen (ia beti), aholkulari nagusiak elefantearen burua ikusi zuen, aholkulariak enborra ikusi zuen eta zorte handiko teknikariek sudurreko hiru ileak ikusi zituzten. ez genekien elefantea ala anurria ote zen. Eta informazio horrekin lan egin behar izan genuen. Eta batez ere ikasi.

Ekipamenduaren banaketa ere hierarkizatua zen: maila baxuenetako pertsonak ordenagailu zaharrenak hartzen zituzten, eta horrek paradoxa bitxia sortu zuen, kontsultan, hain zuzen, teknikariak direlako ordenagailuen aurrean denbora gehien pasatzen dutenak eta, beraz, behar izan nahi dutenak. beren lana egiteko ekipamendu hobek. Hortxe geunden: berrikuntza irekiari eta pertsonak erakundeetan duten garrantziari buruzko produktu zoragarriak idazten atean eta zorroaren sudurreko hiru ileetatik ahalik eta zuku gehien ateratzen (ez genekien zer zen) berrabiarazi genuen bitartean. ordenagailua hamar minutuz behin, huts egin gabe denbora gehiago iraun dezakeen ikusteko.

Pixkanaka ordenagailuak hobetu egin ziren, proiektuei buruzko informazioa estatu-sekretua izateari utzi zion (ia) eta azkenean leiho ondoan eserlekua lortu nuenean, hortik irten nintzen.

Lehorreratu nuen proiektua eta [orain parte naizen](#) pertsona talde bat da funtsean. Denok partekatzen dugu espazio fisiko bera, hormarik, apalategirik, leihorik edo lorontzi erraldoirik gabe gure arteko ezberdintasunak markatzeko. Eta duela urte batzuk, bulegoan aldatu genuenean, bakoitzak bere lekua aukeratzen zuen enpresara iristeko hurrenkeraren arabera. Nor izan zen lehena, aukeratu zuen lehen, adina, esperientzia edo postua kontuan hartu gabe.

Enpresa guztietan bezala, jendeak apaletan uzten dituen ordenagailu eta telefono azarnak ere

baditugu, baina iristen den pertsona berri bakoitzak gutxienez gailu bat du egoera onean eta enpresaren bazkide sortzailearen telefono mugikorren modelo bera (hau da. ez da berdina bazkide sortzailearen mugikor bera edukitzea baina erretiroa hartu eta hamar urtera...). Bulegoaren erdian sofa berde zoragarri batzuk ere baditugu, kafe batekin esertzera eta edozein gairi buruz eta edozein unetan lasai hitz egitera gonbidatzen zaituzte.

Proiektu berri bat hasten dugunean, zerbait lagundu dezaketen pertsonak mahaiaren inguruan esertzen dira. Eta mahai gainean elefantea jarri genuen denek ondo ikus dezaten. Demagun batzuk dagoeneko elefante asko dituztela atzean, eta beste batzuk oraindik erabakitzen ari direla elefantea martsupiala ala pakidermoa den. Baina ikusi, denok ikusten dugu. Eta denok ikasten dugu. Eredu Zaharretik Eredu Berrira.

Duela hilabete batzuk bezero batek bere erakundeko pertsona guztiak parte hartzeko eta iritzia emateko eta enpresaren erabakietan parte hartzeko aukera emango zigun espazio bat diseinatzen laguntzeko eskatu zigun. Informazioa trukatzeko eta bestelako ekimenetarako gune irekiak sortzea ahalbidetuko zuten ideia batzuk aurkeztu genizkienean, erdiko arduradunetako batek galdetu zigun: "baina zer esaten didazu? ez dudala kontrolatuko. nire jendeak jasotzen duen informazioa?». Hain izututa eta hain minduta nengoen, ia jatorra eta dena zela.

Hau esaten ari naiz, dirudienaren kontra, eredu batetik bestera aldatzea ez baita erraza Harreman Eredu Zaharrean profesionalki hazi garenontzat.

Askotan aurreiritzien aurka borrokatu behar da, hierarkia bat edukitzearen beharraren aurka, kontrolpean gaudela sentitzeko informazioaren bat geure buruari gordetzeko beharraren aurka, egia esateko beldurgarria baita zure eskuetan duzula aurkitzea. oker egoteko askatasuna, ez dagoela zure gainetik inor zure arazoak konpontzeko edo akatsak zuzentzeko, ez zarela ia ezertaz gehien dakiena. Garatzeko aukera bat da, baina oso beldurgarria da. Dena den, errealitateak baieztatzen du informazioa ematen duten taldeek funtzionatzen dutela, jendearen konfiantzazkotzat sentitzen diren pertsonak erantzuten dutela. Eta, batez ere, gauzak okertzen direnean, konfiantzazko talde baten laguntza sentitzea da kontrako egoerak arrakastaz gainditzeko modu bakarra.

Gaur arte, nire esperientziatik bi lezio handi ikasi ditut.

Lehenengo ikasgaia da ez duela axola zein ona zaren edo zure lana nola egiten dakizun ondo, egia aldaezina baita zure taldeak informazio guztia badu, erabakien erantzule diren konfiantza eta ziurtasuna. hartzen direnak, zure taldeak zurekin egindako lanaren emaitza zure lanaren emaitza baino urrunago joango da beti.

Eta azkenik, sekretu handi bat eta ikasi dudan bigarren ikasgai handi bat azalduko dizut: leiho ondoan dagoen lekua bulegoko tokirik txarrena da; neguan izoztuta hiltzen zara eta udan bizirik erretzen zara. Erreparatu niri eta ez aukeratu inoiz :-)

Oharra: Artikulu hau ilustratzen duen irudia Koldo Saratxagak eta Jabi Salcedok idatzitako "Success was trust" liburuaren azalekoa da, eta doan deskargatu dezakezu helbide honetan: www.loslibrosdek2k.com.

There are no comments yet.